

الاعیاد (الایام المبارکة)

حضرت باب

نسخه اصل فارسی

الایام المبارکة - الاعیاد

میلاذ حضرة الباب

"اذن ان یکبرن علی النقطة خمس وتسعين مرة فی اولیها و آخریها ملخص این باب آنکه چون شجره حقیقت مرآة الله بوده و هست و در او دیده نمیشود الا الله از این جهت امر شده که در حین استواء آن بر عرش خود و انتقال آن از عرش اول نود و پنج کلمه تعظیم گفته شود و در غیر آن از پنج تکبیر زیاده اذن داده نشده زیرا که حروف حی از آن واحد بلا عدد ظاهر میگردد و کل مراتب اعداد متکثره واحدا واحدا از واحد اول متجلی میگردد لعل در یوم قیامت در حین ظهور شجره حقیقت اگر عامل الله بوده در آن مراتب کل حروف حی را مشاهده میکنی نه بطوری که در نفس حروف مشاهده میکنی بلکه قدرت صرفه بر تجلی بآنها که مدلل گرداند آن مظاهر را بر ذات خود و همچنین کل مراتب اعداد را بلسان میگوئی الله عالم ولی آن روز ظاهر میشود اگر صادق بوده اگر در حین ظهور "من ینظره الله" از برای او عمل کرده الله عامل بوده و الا صادق نبوده در عمل خود هر مؤمنی که در آن روز با ایمان است و از برای خدا عمل میکرده از برای او عامل خواهد بود و الا عمل او لدون الله بوده که از برای او واقع نشده چنانچه در ظهور رسول الله - صلی الله علیه و اله - اگر نفسی عامل بوده الله از حروف انجیل از برای رسول الله اظهار ایمان مینمود و همینقدر که نشد علامت این است که خالص نبوده و همچنین در ظهور شجره بیان اگر عاملی از برای خدا هست نفسی است که عمل میکند الله باتباع او و الا خالص نبوده که اگر خالص میبود لدون الله نمیشد فلتتقن الله یوم ظهوره لعلکم تفلحون"، البیان الفارسی،

۸ : ۱۳

"أنتم علی النقطة" فی أولیها و آخریها خمس وتسعين مرة فی صلواتها لتعظمون ولتصلین کلم مرة واحدة ولکنتم فرادی تقصدون"، البیان العربی، ۸ : ۱۳

ORIGINAL

"الأبد قد قدر في الباب الوهاب أن يرفعون الله على النقطة في أولها وآخرها خمس وتسعين مرة ثم في صلوة الميت تقومون مجتمعون ولكنكم فرادا تقصدون وأنتم الموقى بالعدل ترقدون"، هيكل الدين، ١٤ : ٨

اعلان الدعوة [البعثة]

"فسبحانك اللهم ما أعلى جودك وإفضالك وما أبهى كرمك وألطافك حيث قد كلمت البيان سنتين كاملتين بعد ما قد ربيتك عدد "الدال" فهذا أول مبدء مطلع أبديتك، فلتنزلن اللهم على من في البيان في تلك الليلة العظمى التي قد جعلتها مطرزة باطراز رضائك ومجلمة بشئونك بهائك، وجعلت يومها عيداً لمن فيه وجعلته أعظم أيامك وأكبر ساعاتك، حيث قد خلقت به البيان وجعلته عيد ما قد أذنت بالافطار بعد الصوم وجعلته أول يوم ظهورك فقد تقمصت ذلك اليوم بشأين عظيمين وتقمصت تلك الليلة بقدرين كبيرين، فلتنزلن اللهم على مطالع ما قد خلقت في البيان من كل ظهوراتك وتجلياتك وآياتك ودلالاتك وعلاماتك ومقاماتك وتجلياتك ما ينبغي لعلو سلطانك وسمو مكانك وارتفاع آياتك وامتناع كلماتك ولتنزلن اللهم في تلك الليلة على شجرة محبتك من أصلها وفرعها"، رسالة الشؤون الخمسة، بسم الله الإله الإله

"وكانت الساعة إذ ذاك تشير الى ساعتين وإحدى عشر دقيقة بعد الغروب من عشية الليلة الخامسة من جمادي الأولى سنة ١٢٦٠ هـ، المطابقة لليلة الخامسة والستين بعد النوروز، وتطابق أيضاً ليلة اليوم السادس من خرداد سنة نهك ثم قال لي (حضرة الباب): إن هذه الليلة وهذه الساعة سيُحتفل بها في الأيام الآتية كأعظم الاعياد وأهمها فاشكر الله الذي أوصلك الى مرغوب قلبك وأشربك من رحيق كلامه المختوم طوبى للذين هم إليه واصلون"، مطالع الانوار، الفصل الثالث، الصفحة ٥٣-٥٤

أيضاً راجع، الصحيفة المخزومية، الباب الثاني: "وكان من دعائه عليه السلام في عيد الغدير ويوم الجمعة ويوم الخامس من شهر جمادي الاول".

الشهادة

"اذن ان يكبرن على النقطة خمس وتسعين مرة في أولها وآخرها ملخص اين باب آنكه چون شجرة حقيقت مرآة الله بوده و هست و در او دیده نمیشود الا الله از اين جهت امر شده كه در حين استواء آن بر عرش خود و انتقال آن از عرش اول نود و پنج كلمه تعظيم گفته شود و در غير آن از پنج تكبير زياده اذن داده نشده زيرا كه حروف حى از آن واحد بلا عدد ظاهر میگردد و كل مراتب اعداد متكثره واحدا واحدا از واحد اول متجلى میگردد لعل در يوم قيامت در حين ظهور شجرة حقيقت اگر عامل لله بوده در آن مرات كل حروف حى را مشاهده ميكنى نه بطورى كه در نفس حروف مشاهده ميكنى بلكه قدرت صرفه بر تجلى بانها كه مدلل گرداند آن مظاهر را بر ذات خود و همچنين كل مراتب اعداد را بلسان ميگوئى لله عامل ولى آن روز ظاهر ميشود اگر صادق بوده اگر در حين ظهور "من يظهره الله" از براى او عمل

کرده الله عامل بوده و الا صادق نبوده در عمل خود هر مؤمنی که در آن روز با ایمان است و از برای خدا عمل میکرده از برای او عامل خواهد بود و الا عمل او لدون الله بوده که از برای او واقع نشده چنانچه در ظهور رسول الله - صلی الله علیه و اله - اگر نفسی عامل بوده الله از حروف انجیل از برای رسول الله اظهار ایمان مینمود و همینقدر که نشد علامت این است که خالص نبوده و همچنین در ظهور شجره بیان اگر عاملی از برای خدا هست نفسی است که عمل میکند الله باتّباع او و الا خالص نبوده که اگر خالص میبود لدون الله نمیشد فلتتقن الله یوم ظهوره لعلکم تفلحون"، البیان الفارسی، ۸ : ۱۳

"أنتم على "النقطة" في أوليها وأخريها خمس وتسعين مرة في صلواتها لتعظمون ولتصلين كلّم مرة واحدة ولكنكم فرداى تقصدون"، البیان العربی، ۸ : ۱۳

"الأبد قد قدر في الباب الوهاب أن يرفعون الله على النقطة في أولها وآخرها خمس وتسعين مرة ثم في صلوة الميت تقومون مجتمعون ولكنكم فرادا تقصدون وأنتم الموتى بالعدل ترقدون"، هیکل الدین، ۸ : ۱۴

عيد الصيام (النوروز، رأس السنة حسب التقويم البديع)

"فسبحانك اللهم ما أعلى جودك وإفضالك وما أبهى كرمك وألطافك حيث قد كلمت البیان سنتين كاملتين بعد ما قد ربّيته عدد "الذال" فهذا أول مبدء مطلع أبديتك، فلتنزلن اللهم على من في البیان في تلك الليلة العظمى التي قد جعلتها مطرزة باطراز رضائك ومجلمة بشئونك بهائك، وجعلت يومها عيداً لمن فيه وجعلته أعظم أيامك وأكبر ساعاتك، حيث قد خلقت به البیان وجعلته عيداً قد أذنت بالافطار بعد الصوم وجعلته أول يوم ظهورك فقد تقمصت ذلك اليوم بشأنين عظيمين وتقمصت تلك الليلة بقدرين كبيرين، فلتنزلن اللهم على مطالع ما قد خلّفته في البیان من كل ظهوراتك وتجلياتك وآياتك ودلالاتك وعلاماتك ومقاماتك وتجلياتك ما ينبغي لعلو سلطانك وسمو مكانك وارتفاع آياتك وامتناع كلماتك ولتنزلن اللهم في تلك الليلة على شجرة محبتك من أصلها وفرعها"، رسالة الشّؤون الخمسة، بسم الله الإله الإله

يوم الله

"ملخص این باب آنکه خداوند عالم در میان ایام یومی را منسوب بخود فرموده و آن را "یوم الله" خوانده و ضامن شده هر که حق و حرمت آن یوم را شناسد و آنچه خداوند فرموده در آن عمل کند مثل کل سال جزا دهد او را و یک مثقال ذهب صرف در آن مثل سیصد و شصت و یک مثقال است که در سبیل خداوند صرف نموده باشد و همین قسم در کل اعمال و شئونات خیر جاری نموده امر الله را و آن یومی است که شمس منتقل میگردد از برج حوت بجمل در حین تحویل چه لیل واقع شود و چه نهار سزاوار است که اقل از عدد واحد آلاء نباشد و فوق مستغاث و در این بین هر کس هر چه تواند اذن الله از برای او بوده و هست چه در غیر این یوم در بیان اذن داده نشده تلذذ بالآء و نعماء متعدده

در حین واحد تا آنکه حق آن شیء کامل گردد نزد آن نفس و همچنین در ضیافت محبوب است که بر یک نعمت شود ولی اعلای آن و همچنین در عادت لیل و نهار بر یک نعمت متلذذ شوند در مجلس واحد و تعدد الاء و نعماء را بتعدد مجالس قرار دهند که این اقرب است بتقوی عند الله و اذن داده شده که در لیل بعدد کل حول این آیه را تلاوت نماید "شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم" و در نهار آیه "شهد الله انه لا اله الا هو العزيز المحبوب" یا آنکه آیه شهد الله که در آن ذکر قدرت است که آن از برای تالین افضل است عند الله و آن یوم یوم نقطه است و هیجده روز بعد از آن ایام حروف حی است که اشرف است از ایام هیجده شهر که هر یومی منسوب بیکی از احکام کلشی است که کینونیات کل ادلاء بر توحید حقند و در ظواهر چونکه ذکر نبی و وصی در این کور نمیگردد بمؤمنین اطلاق میشود الا یوم قیامت که هر کس را شجره حقیقت بهر اسم که خواهد ذکر میکند و غیر از آن کسی نمی شناسد تا آنکه حکم کند و در واحد اول صوم جایز نیست بلکه بابواب واحد دخول در جنت واجب و کل این ظهورات از برای اینکه در یوم "من یظهره الله" که یوم اول یوم او است و مثل او مثل شمس است در نهار باو هدایت یافته نه آنکه مثل این ظهور گردد که مثل این یوم گذشت و کسی که این یوم از برای او خلق شده در حزن بود و حال آنکه این یوم بنسبت باو عزیز گشته و هر شیء در یوم قیامت ظاهر میشود بر هیکل انسان حتی دقائق و ساعات و لیل و نهار و ایام و شهر و سنین و فوق آن تا آنکه بمطالع آیات ازلیه و ظهورات قدمیه منتهی گردد که آنوقت اجل از این است که ذکر حدود خلقی شود لم یزل الله کان عالما و قدیما و لم یزل الله کان حاکما و قدیرا"، البیان الفارسی، ۱۴ : ۶

أیضا راجع، یوم الله: راجع رسالة الشؤون الخمسة، بسم الله الإله الإله بمراتبه الخمس